

ผลของโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง

Effect of Leadership Promoting Program based on Self-Directed Learning Approach

พรทิพา ทักขิน จุฑามาศ วงษ์จันทร์ อมรรัตน์ การะมี
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยเป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 6 ชุดกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเปิดประตูใจ กิจกรรมถอดรหัสเวลา กิจกรรมแต้มแต่งเติมฝัน กิจกรรมรู้เราเข้าใจเขา กิจกรรมคิดบวกชีวิตบวกและกิจกรรมสุนทรียสนทนาเชิงสร้างสรรค์ 2) แบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบได้แก่ การจัดการตนเอง ความปรารถนาต่อการเรียนรู้และการควบคุมตนเองและ 3) แบบประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ประกอบด้วย 4 ด้านได้แก่ การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมด้านปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมด้านผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมด้านประเมินผลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ dependent t-test

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 ($t = 3.488, p = .006$) เมื่อจำแนกรายองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยการจัดการตนเองเท่ากับ 3.13 ($S.D.=0.65$) ความปรารถนาต่อการเรียนรู้เท่ากับ 2.85 ($S.D.= 0.80$) และการควบคุมตนเองเท่ากับ 3.27 ($S.D.= 0.67$) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาโดยรวมหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.299, p = .009$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมด้านผลประโยชน์เท่ากับ 3.24 ($S.D.= 0.83$) ด้านการตัดสินใจเท่ากับ 3.21 ($S.D.= 0.59$) และด้านปฏิบัติการเท่ากับ 3.06 ($S.D.= 0.52$) โดยทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนการมีส่วนร่วมด้านประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ($S.D.= 1.13$) อยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยที่ได้ แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นวิธีการหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษามากขึ้น

คำสำคัญ : โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษาการเรียนรู้แบบนำตนเอง นักศึกษาพยาบาล

Abstract

The researchers' experience of student affairs in 2012-2014, we found that few undergraduate nursing students become student

association members who participated in co-curricular activities, they have limited skill of self-directed-learning and leadership. We developed “A Leadership Promoting Program” using Self-Directed Learning concept adapted from Fisher, King and Tague, 2001. The program included six activities: 1) Breaking the ice, Decoding time, Creative SMO, Know me-Understand you, Positive thinking, and Creative dialogue, which include three elements : Self-management, The desire for learning and The Self-control and four aspects of these activities: decision-making, implementation, benefits, and evaluation. The one-group, pretest-posttest quasi-experimental research was designed to examine the effects of the program on participation in co-curricular activities. Thirty five students participated in the program. All were members of the board of undergraduate nursing student association of Boromarajonani College of Nursing, Chonburi. All subjects completed the questionnaire about Self-Directed Learning concept and participation in the activities at beginning and at the end of the program. Data were analyzed using descriptive statistics and dependent t-test. The results showed that the posttest scores of all three elements mean were significantly higher than the pretest scores ($t=3.488$, $p<.01$). Three elements had moderate mean scores, Self-management (Mean = 3.13, S.D.=0.65), The desire for learning (Mean=2.85, S.D. = 0.80), and The Self-control (Mean=3.27, S.D.=0.67). The posttest scores of all four aspects mean were significantly higher than the pretest scores ($t=3.30$, $p<.01$). Three aspects had high mean

scores, Benefits (Mean=3.24, S.D.=0.83), Decision-making (Mean=3.21, S.D.=0.59), and Implementation (Mean=3.06, S.D.=0.52). However, scores on evaluation falls in moderate scale (Mean=2.68, S.D.=1.13). Therefore, the Leadership Promoting Program based on Self-Directed Learning Approach could be a method to improve students’ participation in co-curricular activities and leadership.

Keywords : leadership promoting program, Self-directed learning, undergraduate nursing students

บทนำ

กิจกรรมพัฒนานักศึกษาเป็นงานหลักในกลุ่มงานกิจการนักศึกษาตามโครงสร้างองค์กรของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี มีหน้าที่สำคัญในการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ การทำกิจกรรมจะให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้กระบวนการทำงานเรียนรู้และซึมซับคุณธรรมจริยธรรม ฝึกฝนทักษะ ทางปัญญา พัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สร้างเสริมความรับผิดชอบ ฝึกการตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา พัฒนาความเป็นผู้นำ ฝึกการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม ความอดทน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ดังนั้นกลุ่มงานกิจการนักศึกษา จึงจัดชั่วโมงกิจกรรมเสริมหลักสูตร สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงร่วมกับฝ่ายวิชาการตามปฏิทินกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมด้านสร้างเสริมสุขภาพ กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านอาสาพัฒนาสังคม กิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษา และกิจกรรมด้านส่งเสริมคุณธรรม

จริยธรรม การจัดกิจกรรมที่มีคุณภาพให้นักศึกษาได้เข้าร่วมและเกิดการเรียนรู้ในด้านต่างๆ อย่างมีความสุข จะต้องอาศัยทั้งอาจารย์ บุคลากรในกลุ่มงานกิจการนักศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องอาศัยผู้นำนักศึกษาที่จะร่วมริเริ่มและดำเนินงานกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ชักนำเพื่อนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม และชักจูงให้บรรดานักศึกษาทั้งสถาบันให้เข้าร่วมกิจกรรม (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2553) โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมของวิทยาลัยตามความสนใจของนักศึกษาภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยหวังว่าการทำกิจกรรมของนักศึกษาทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะในด้านสังคม การควบคุมอารมณ์ การพัฒนาร่างกายและจิตใจ รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน

จากประสบการณ์การปฏิบัติงานในกลุ่มงานกิจการนักศึกษาร่วมกับคณะกรรมการสโมสรนักศึกษาของคณะผู้วิจัยตั้งแต่ปีพ.ศ.2554-2556 พบว่า ผู้นำนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาค่อนข้างน้อยและไม่ต่อเนื่อง ขาดความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา สอดคล้องกับข้อมูลจากการสนทนากลุ่มผู้นำนักศึกษา วันที่ 3 มิถุนายน 2557 พบปัญหาการทำกิจกรรมพัฒนานักศึกษาคือ ไม่มีผู้นำนักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ขาดแรงจูงใจในการเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษาขาดการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในสโมสรนักศึกษา ผู้นำนักศึกษามิบริหารเวลาไม่ได้ เพราะต้องเรียนหนักไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษา การเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษาจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ การใช้ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง SDLR : Self - directed Learning Readiness Scale ของ Fisher, King and Tague (2001 อ้างถึงในวิบูลย์ลักษณ์ ปริยา วงศากุล, 2553) มีองค์ประกอบ 3 ข้อ คือ องค์ประกอบที่ 1 การจัดการตนเอง (Self-management) องค์ประกอบที่ 2 ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ (The desire for learning) และองค์ประกอบที่ 3 การ

ควบคุมตนเอง (The Self- control) จะเป็นการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้นำนักศึกษา

คณะผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหาดังกล่าว จึงได้พัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อจัดกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา และส่งเสริมให้ผู้นำนักศึกษาทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของสโมสรนักศึกษาอย่างทั่วถึงมากขึ้น ส่งผลให้ผู้นำนักศึกษาได้รับการหล่อหลอมให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข และเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับปรัชญาและปณิธานของวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง
2. เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษาก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรีปีการศึกษา 2557 จำนวน 35 คน แบ่งออกเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 6 คน นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ห้อง A จำนวน 6 คน นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ห้อง B จำนวน 9 คน นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ห้อง A จำนวน 3 คนและนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ห้อง B

จำนวน 1 คน กลุ่มตัวอย่างสมัครใจและยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยคณะผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง SDLR : Self - directed Learning Readiness Scale ของ Fisher, King and Tague (2001 อ้างถึงในวิบูลย์ลักษณ์ ปริยาวงศากุล, 2553) มีองค์ประกอบ 3 ข้อ คือองค์ประกอบที่ 1 การจัดการตนเอง (Self-management) ประกอบด้วย การบริหารเวลา การคิดเชิงบวกและการยอมรับ องค์ประกอบที่ 2 ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ (The desire for learning) ประกอบด้วย การสร้างความสุข ความภาคภูมิใจและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และองค์ประกอบที่ 3 การควบคุมตนเอง (The Self-control) ประกอบด้วย ความสามารถในการเป็นผู้นำนักศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหาและความรับผิดชอบต่องานเพื่อเป็นการวัดความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้นำนักศึกษาในการมีส่วนร่วมกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของสถาบันแบ่งออกเป็น 6 ชุด กิจกรรมได้แก่ กิจกรรมเปิดประตูใจ กิจกรรมถอดรหัสเวลา กิจกรรมแต้มแต่งเติมฝัน กิจกรรมรู้เราเข้าใจเขา กิจกรรมคิดบวกชีวิตบวกและกิจกรรมสุนทรีสนทนาเชิงสร้างสรรค์ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนนำไปทดลองใช้กับผู้นำนักศึกษาในสโมสรนักศึกษา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดประเมินค่า 4 อันดับ (Rating scale) โดยกำหนดค่าของคำตอบเป็น 4 ระดับคือ มาก, ปานกลาง, น้อยและไม่จริง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของ Fisher, King and Tague (2001) และจำแนกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่การจัดการตนเอง (ข้อ 1-10) การสร้างความปรารถนาต่อการ

เรียนรู้ (ข้อ 11-25) และการควบคุมตนเอง (ข้อ 26-40) แบ่งระดับความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็น 4 ระดับคือ ความพร้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50) ความพร้อมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50) ความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50) และความพร้อมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50) ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน นำไปทดลองใช้กับผู้นำนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency Index:IOC) มีค่าเท่ากับ +0.6 ถึง 1.0 และค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ .76

ส่วนที่ 3 แบบประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดประเมินค่า 4 อันดับ (Rating scale) โดยกำหนดค่าของคำตอบเป็น 4 ระดับคือ มีส่วนร่วมมาก มีส่วนร่วมปานกลาง มีส่วนร่วมน้อยและไม่เคยมีส่วนร่วม ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1980 อ้างถึงในวิบูลย์ลักษณ์ ปริยาวงศากุล, 2553) แบ่งชนิดของการมีส่วนร่วมเป็น 4 ชนิดคือ 1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ (ข้อ 1-6) 2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (ข้อ 7-16) 3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (ข้อ 17-22) และ 4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (ข้อ 23-30) แบ่งระดับการมีส่วนร่วมเป็น 3 ระดับคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.00-2.00) ส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01-3.00) และส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.01-4.00) ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน นำไปทดลองใช้กับผู้นำนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คนนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency

Index:IOC) มีค่าเท่ากับ +0.6 ถึง 1.0 และค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ .85

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี ผู้วิจัยอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับและผลการวิจัยนำเสนอในภาพรวม

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง ให้ผู้นำนักศึกษาจำนวน 35 คนทำแบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและแบบประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษา

2. คณะผู้วิจัยดำเนินการวิจัยกับผู้นำนักศึกษาด้วยโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองแบ่งการพัฒนานักศึกษาเป็น 3 องค์ประกอบดังนี้

2.1) องค์ประกอบที่ 1 การจัดการตนเอง เป็นการพัฒนานักศึกษาในการวางแผนบริหารเวลาในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยจัดอบรมความรู้พื้นฐานของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาเวลา 18.00-20.00 น. จำนวน 2 ชั่วโมง

2.2) องค์ประกอบที่ 2 ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ เป็นการฝึกอบรมการเรียนรู้แบบชี้นำตนเองโดยผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษาครอบคลุมทั้ง 5 ด้านและส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มุ่งเน้นใช้กิจกรรมถอดบทเรียนจากกระบวนการสุนทรียสนทนาเวลา 18.00-20.00 น. จำนวน 2 ชั่วโมง

2.3) องค์ประกอบที่ 3 การควบคุมตนเอง ฝึกการเรียนรู้แบบนำตนเองผ่านโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง 6 ชุด กิจกรรมโดยใช้เวลา 6 สัปดาห์ ชุดกิจกรรมละ 2 ชั่วโมง ทุกวันอาทิตย์เวลา 18.00-20.00 น.จำนวน 12 ชั่วโมง ดังนี้

- สัปดาห์ที่ 1 กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมเปิดประตูใจ เน้นให้ผู้นำนักศึกษาได้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักศึกษา เพื่อให้ผู้นำนักศึกษามีความภาคภูมิใจและได้รับการยอมรับในกลุ่มผู้นำนักศึกษา โดยให้ผู้นำนักศึกษานั่งล้อมวงตามความสมัครใจ จากนั้นจับคู่พูดคุยเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ โดยผลัดกันเล่า คนละ 30 นาที ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยสุ่มผู้นำนักศึกษาเล่าประสบการณ์ 5 คนและสรุปสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรม

- สัปดาห์ที่ 2 กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมถอดรหัสเวลา เน้นให้ผู้นำนักศึกษาได้ฝึกบริหารเวลาทั้งการเรียนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด สามารถควบคุมตนเองในการแสดงความรับผิดชอบต่องาน โดยผู้วิจัยแจกใบงานกิจกรรมถอดรหัสเวลาให้กับผู้นำนักศึกษากำหนดส่งภายใน 3 วัน ผู้วิจัยสุ่มผู้นำนักศึกษานำเสนอชิ้นงานจำนวน 10 คนและสรุปสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรม

- สัปดาห์ที่ 3 กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมแต้มแต้มเติมฝัน เน้นให้ผู้นำนักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการสโมสรนักศึกษา และมีประสบการณ์ในการถ่ายทอดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และได้ฝึกประสบการณ์ในการแก้ปัญหา โดยแบ่งผู้นำนักศึกษาเป็น 7 กลุ่มๆ ละ 5 คน ผู้นำนักศึกษาแต่ละกลุ่มวาดภาพในหัวข้อ “Creative SMO 2015” (การปฏิบัติงานในสโมสรนักศึกษาตามจินตนาการของผู้นำนักศึกษา) ในกระดาษ A4 พร้อมทั้งระบายสีให้สวยงาม ผู้นำนักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอ “Creative SMO 2015” ใช้เวลากลุ่มละ 5 นาที ผู้วิจัยขออนุญาตผู้นำนักศึกษานำเสนอสื่อเสียงการนำเสนอและสรุปสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรม

- สัปดาห์ที่ 4 กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมรู้เราเข้าใจเขา เน้นให้ผู้นำนักศึกษามีทัศนคติบวกเชิงสร้างสรรค์ เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติในการมองด้านบวก เพื่อให้เกิดผลดีต่อสโมสรนักศึกษาและวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี โดยให้ผู้นำนักศึกษานั่งสมาธิ 5 นาที เขียนลักษณะผู้นำนักศึกษาที่ดี คนละ 1 ข้อลงในกระดาษ

จัดกลุ่มผู้นำนักศึกษาที่มีลักษณะเดียวกันให้อยู่กลุ่มเดียวกัน หาแนวทางในการปรับปรุงคุณลักษณะของตัวเองให้โดดเด่นมากที่สุด ตัวแทนกลุ่มนำเสนอและสรุปสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรม

- สัปดาห์ที่ 5 กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมคิดบวก ชีวิตบวก เน้นให้ผู้นำนักศึกษาได้สร้างมุมมองความคิดเชิงบวกและสร้างความสุขให้กับตนเองและแบ่งปันความสุขให้กับผู้อื่น โดยแบ่งกลุ่มผู้นำนักศึกษาเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7 คน ผู้นำนักศึกษาเล่าความสุขที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน 1 เรื่องให้สมาชิกกลุ่มฟังเลือกตัวแทนทั้ง 5 กลุ่มๆ ละ 2 คนแบ่งปันความสุขที่เกิดขึ้นให้ทุกคนฟังและสรุปสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรม

- สัปดาห์ที่ 6 กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมสุนทรียสนทนาเชิงสร้างสรรค์เน้นให้ผู้นำนักศึกษาได้ฝึกจัดการตนเองในบทบาทผู้พูดและผู้ฟังที่ดี เน้นการฟังอย่างตั้งใจและยอมรับบุคคลอื่น ส่งเสริมให้ผู้นำนักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจมากขึ้นโดยผู้วิจัยแจ้งกติกา “Dialogue-เน้น 1 คนพูดและหลายคนฟัง” ผู้วิจัยวางก้อนหินไว้ตรงกลางกลุ่มผู้นำนักศึกษาผู้นำนักศึกษาที่เป็นเจ้าของก้อนหินสามารถพูดคุยเล่าประสบการณ์จากการทำงานสโมสรนักศึกษาให้กลุ่มรับฟังโดยไม่มี การขึ้นหรือบังคับจากกลุ่ม แลกเปลี่ยนประสบการณ์จนครบ 35 คนและสรุปสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรม

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลองให้ผู้นำนักศึกษาจำนวน 35 คนทำแบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและแบบประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

1. ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการ

เป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ค่าสถิติ t-test (t-test Dependent Observation)

ผลการวิจัย

1. ผู้นำนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 เพศชายจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ผู้นำนักศึกษาส่วนใหญ่อายุ 20 ปีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมาคืออายุ 19 ปีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 28.57 และอายุ 21 ปีจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 11.43

2. ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง ภาพรวมทั้ง 3 องค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08, S.D. = 0.71$) เมื่อจำแนกเป็นรายองค์ประกอบพบว่า ระดับความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 องค์ประกอบ โดยความพร้อมด้านการควบคุมตนเองมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.27, S.D. = 0.67$) รองลงมาคือ ความพร้อมด้านการจัดการตนเอง ($\bar{X} = 3.13, S.D. = 0.65$) และความพร้อมด้านการสร้างความปรารถนาต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.85, S.D. = 0.80$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองรายองค์ประกอบของผู้นำนักศึกษา ก่อนและหลังทดลอง (N = 35)

ความพร้อมในการเรียนรู้ แบบนำตนเอง	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	$\bar{X}$ S.D.	ระดับ		$\bar{X}$ S.D.	ระดับ	
1.การจัดการตนเอง	3.04	0.72	ปานกลาง	3.13	0.65	ปานกลาง
2.การสร้างความรู้ความ ต่อการเรียนรู้	2.75	0.76	ปานกลาง	2.85	0.80	ปานกลาง
3.การควบคุมตนเอง	3.07	0.68	ปานกลาง	3.27	0.67	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของความพร้อม ในการเรียนรู้แบบนำตนเอง	2.95	0.72	ปานกลาง	3.08	0.71	ปานกลาง

2.การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง ภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05, S.D. = 0.76$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยการมีส่วนร่วมด้านผลประโยชน์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.24, S.D. = 0.83$) รองลงมาคือการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ($\bar{X} = 3.21, S.D. = 0.59$) และการมีส่วนร่วมด้านปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.06, S.D. = 0.52$) และมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้านได้แก่ การมีส่วนร่วมด้านประเมินผล ($\bar{X} = 2.68, S.D. = 1.13$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษารายด้านของผู้นำนักศึกษา ก่อนและหลังทดลอง (N = 35)

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนา นักศึกษา	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	$\bar{X}$ S.D.	ระดับ		$\bar{X}$ S.D.	ระดับ	
1.การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ	3.00	0.59	ปานกลาง	3.21	0.59	มาก
2.การมีส่วนร่วมด้านปฏิบัติการ	2.88	0.96	ปานกลาง	3.06	0.52	มาก
3.การมีส่วนร่วมด้านผลประโยชน์	3.12	1.01	มาก	3.24	0.83	มาก
4.การมีส่วนร่วมด้านประเมินผล	2.7	0.87	ปานกลาง	2.68	1.13	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม พัฒนานักศึกษา	2.93	0.86	ปานกลาง	3.05	0.76	มาก

3. เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้นำศึกษาก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองสูงขึ้น โดยความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองก่อนเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 2.95, S.D. = 0.72$) และความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองหลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08, S.D. = 0.71$) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.488, p\text{-value} = .006$) ดังตารางที่ 3

4. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษาก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาสูงขึ้น โดยการมีส่วนร่วมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93, S.D. = 0.86$) และการมีส่วนร่วมหลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05, S.D. = 0.76$) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.299, p\text{-value} = .009$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองและระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง (N=35)

ตัวแปร	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง	2.95	0.72	3.04	0.71	3.488	.006*
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	2.93	0.86	3.05	0.76	3.299	.009*

*p < .05

อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05, S.D. = 0.76$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาด้านการตัดสินใจของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21, S.D. = 0.59$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้นำนักศึกษาเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสมัครใจและเสียสละเวลาเพื่อสโมสรนักศึกษา ซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในที่ดีของผู้นำนักศึกษา ตามแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ (motivation theory) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดแก่ผู้เรียน จะเป็นการเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพราะผู้เรียนที่มีแรงจูงใจภายในจะเรียนสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความสนใจ สอดคล้องกับข้อมูลจากการสนทนากลุ่มของนักศึกษากล่าวว่า “...การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาจะส่งผลให้สามารถมีทักษะที่เพิ่มขึ้นโดยไม่รู้ตัว เพราะในการทำกิจกรรมต่างๆ ก็จะมีปัญหาเข้ามาทำให้มีแนวทางแก้ไขพัฒนาตัวเองขึ้นไป” และผู้นำนักศึกษาได้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ : การพัฒนาภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีมสำหรับผู้นำนักศึกษา ทำให้ผู้นำนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการประชุมจัดทำแผนปฏิบัติการสโมสรนักศึกษา มีภาวะผู้นำมากขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นผู้นำนักศึกษา เพราะกระบวนการประชุมดำเนินการตามหลักสูตรที่มีคุณภาพ มีหลากหลายกิจกรรมที่เร้าใจ(บวรวิทย์ เลิศไกร, 2553) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุพิตรา เศวตวันะกุลและคณะ (2553)

ที่พบว่าภาวะผู้นำของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ด้านบุคลิกภาพอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของบุศรินทร์ ผัดวังและสุภาภรณ์ อุดมลักษณ์ (2553) ที่พบว่าความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี นครลำปางโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.82, S.D. = 0.88$)

1.2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาด้านปฏิบัติการของผู้่านักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.06, S.D. = 0.52$) ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มของนักศึกษากล่าวว่า “...การทำงานจะเน้นที่จุดเริ่มต้นและผลลัพธ์เพราะฉะนั้นในช่วงระยะระหว่างเริ่มต้นกับผลลัพธ์การวางแผนที่มากขึ้นจะทำให้รู้จักการบริหารจัดการตัวเองมากขึ้นทำให้สามารถวางระบบแบบแผนงานของตัวเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น” สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนงนุช เสือพุมิ (2554) ที่พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาวินิจฉัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีรัชต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิมพ์พร วสุนธรากุล (2550) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมอาสาพัฒนาของนักศึกษาด้านการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาด้านผลประโยชน์ของผู้่านักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.24, S.D. = 0.83$) อาจเนื่องมาจากกิจกรรมพัฒนานักศึกษาส่วนใหญ่ ทำให้ผู้เข้าร่วมได้รับความสนุกสนาน ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รู้จักเพื่อนใหม่ ได้พัฒนาบุคลิกภาพ ฝึกความกล้าแสดงออกและได้แสดงออกซึ่งความสามารถที่มีอยู่ รวมทั้งได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองถนัดและสนใจ จึงส่งผลให้ผู้่านักศึกษามีความพึงพอใจและได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักศึกษาผู้นำนักศึกษามีโอกาสได้พัฒนาบุคลิกภาพ มองเห็นคุณค่าของตนเอง

และสามารถนำคุณค่านั้นออกมาใช้ได้ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2552) สอดคล้องกับข้อมูลจากการสนทนากลุ่มของนักศึกษากล่าวว่า “...การเข้ามาทำกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทำให้ตระหนักตัวเองมากขึ้นและคิดถึงบทบาทของตัวเองว่าควรจะปฏิบัติตัวอย่างไรให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อคนทั่วไปเพื่อให้สมาชิกสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง คือผู้นำนักศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดี” “.....รู้สึกภูมิใจกับตัวเองด้วยเวลาที่เห็นคนที่เขามาร่วมกิจกรรมมีความสุข แค่นั้นก็หายเหนื่อยไปได้ส่วนหนึ่งแล้ว” นอกจากนี้ผู้นำนักศึกษาได้รับคำชื่นชมจากครอบครัว ดังข้อมูลจากการสนทนากลุ่มนักศึกษากล่าวว่า “.....จากที่ได้มาทำงานตรงนี้พ่อกับแม่มีความรู้สึกภูมิใจตรงที่ว่า เราเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น” “...ถูกทำงานสโมสรนักศึกษา เป็นคนมีความสามารถทำอะไรได้หลายอย่าง” และ “...ทั้งๆที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมก็ไม่ได้เห็นตั้งแต่เริ่มแรกของการทำงานแต่พวกเขาได้เห็นผลลัพธ์ของงาน ทำให้เกิดความรู้สึกภูมิใจมีคำชมว่าสิ่งที่คุณทำก่อโอเคนะ” และสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร จันทรเพชร (2555) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์พบว่า นักศึกษาต้องการสร้างสรรค์ความเจริญในท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ได้เสริมสร้างบุคลิกภาพความเป็นผู้นำ ทำให้โอกาสในการมีส่วนร่วมกิจกรรมมีมากขึ้น

1.4 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาด้านประเมินผลของผู้่านักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68, S.D. = 1.18$) ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มของนักศึกษากล่าวว่า “...อาจจะมองในด้านเดียวคือสิ่งที่เห็นแต่ผลที่ได้รับคือจะได้มุมมองจากสมาชิกไม่ว่าจะเป็นด้านบวกและด้านลบ” และ “...เหมือนกับว่าแต่ละคนก็จะเห็นข้อผิดพลาดหรือข้อดีสำหรับข้อดีจะเป็นการให้กำลังใจสมาชิกของทีมบางคนอาจจะเห็นข้อผิดพลาดซึ่งจะไม่เหมือนกันก็จะช่วยเสริมว่าต้องแก้ไขข้อผิดพลาดนี้ได้” และอาจเนื่องมาจากผู้นำ

นักศึกษามีภาระทั้งด้านการเรียน การบริหารองค์กร สโมสรนักศึกษา จึงมีผลทำให้ขาดการวิเคราะห์ ประเมินผลโครงการ/กิจกรรมสอดคล้องกับงานวิจัย ของจตุรวัฒน์ ฌณีกรมย์ (2557) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีปีการศึกษา 2556 พบว่าส่วนใหญ่เวลาเรียนเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ของผู้นำนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความ พร้อมในการเป็นผู้นำนักศึกษา โดยใช้หลักการเรียนรู้ แบบนำตนเองสูงขึ้นอาจเนื่องจากผู้นำนักศึกษาส่วนใหญ่อายุ 20 ปี ตามแนวคิดมนุษยนิยมมองธรรมชาติ ของมนุษย์กับการเรียนรู้แบบนำตนเองไว้ว่า ประสพการณ์ของผู้เรียนเป็นแหล่งความรู้สำหรับการ เรียนรู้ การเรียนรู้แบบนำตนเองสอดคล้องกับ พัฒนาการทางจิตวิทยาและกระบวนการทางธรรมชาติ เป็นพัฒนาการจากวัยเด็กที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปสู่การ พัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นอิสระเพราะ บุคคลต้องขึ้นาตัวเองให้เกิดการเรียนรู้ มีศักยภาพใน การเรียนรู้ (ชัยวิชิต เขียวชนะ, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับ กรอบแนวทางปฏิรูปการศึกษาว่าด้วยการพัฒนา คุณภาพคนไทยยุคใหม่ให้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ สามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของอมรรัตน์ เสตสุวรรณและอรชา ศรีไทร ล้วน (2557) พบว่าความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง สอดคล้องกับการวิจัยของกาญจนา จันทรประเสริฐ ,มานิต บุญประเสริฐและพรรณราย ทรัพย์ะประภา (2555) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบนำ ตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพ ของรูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองด้วยการทดสอบ ค่า t-test ของคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยมีความพร้อมทางด้านความต้องการใน

การเรียนรู้สูงสุด รองลงมาได้แก่ การควบคุมตนเอง และการจัดการตนเองตามลำดับ และสอดคล้องกับการ วิจัยของอุไรวรรณ ชินพงษ์ (2555) ที่ได้ศึกษาการ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัย ชุมชน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนกลุ่ม ทดลองจำนวน 30 คนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการ นำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนมีค่าคะแนนเฉลี่ย คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับการวิจัยของวิบูลย์ลักษณ์ ปริยา วงศากุล (2553) ที่ได้ศึกษาผลของรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษา ต่อความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผลการวิจัย พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนและ หลังการใช้รูปแบบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้นำนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ชลบุรีทุกคนที่มีส่วนร่วมในการวิจัย ขอขอบคุณวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรีที่ให้ ทุนอุดหนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา จันทรประเสริฐ มานิต บุญประเสริฐและพรรณราย ทรัพย์ะประภา.(2555).การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาฟิสิกส์วิทยาศาสตร์ชีวภาพ. *Journal of Education*.23(3).June-September:162-173.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2557).*โครงการวิจัยเรื่องกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*.กรุงเทพฯ:สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จตุพร จันทรเพชร.(2555).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งภายนอกและภายในของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- จตุรวัฒน์ ผนึกรัมย์.(2557).การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีปีการศึกษา 2556.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ชัยวิชิต เขียวชนะ.(2557).การศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค : การวิเคราะห์องค์ประกอบและการวิเคราะห์จำแนก. *วารสารวิชาการ.Veridian E-Journal*.7(1). 250-270.
- นนุช เสือพุ่ม.(2554).ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช.ราชบุรี ; วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช.
- บุศรินทร์ ผัดวังและสุภาภรณ์ อุดมลักษณ์.(2553).ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*. 74-84.
- บวรวิทย์ เลิศไกร.(2553).การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือ เพื่อฝึกอบรมนายหมู่ลูกเสือ. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*.23(2) : 1-10.
- พิมพ์พร วสุนธรากุล.(2550).การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมอาสาพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิบูลย์ลักษณ์ ปริยาواسากุล.(2553).ผลของรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษาต่อความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง.ชลบุรี:วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชลบุรี.
- สุพิตรรา เสดวัฒนะกุล,ศรีอุบล อินทร์แป้นและชชนิชา แพงทรัพย์.(2553).การศึกษาภาวะผู้นำของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์.สุรินทร์:วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.(2554).คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553.กรุงเทพฯ:ภาพพิมพ์.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ.(2551).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.กรุงเทพฯ:พริกหวานกราฟฟิก.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์.(2553).วิธีวิทยาการประเมิน ศาสตร์แห่งคุณค่า.พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารอ้างอิง

- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์.(2557).รูปแบบพัฒนาภาวะผู้นำสำหรับผู้นํานักศึกษามหาวิทยาลัย เอกชน.
วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 20(2).ธันวาคม.
- อุไรวรรณ ชินพงษ์.(2555).การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้
ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน.ปริญญาการศึกษาดุขุบัณฑิตสาขาวิชาการวิจัยและ
พัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อมรรัตน์ เสตสุวรรณและอรชา ศรีไทรล้วน.(2557).ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในคณะพยาบาล
ศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์
มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช.วารสารเกื้อการุณย์.21(ฉบับพิเศษ).ธันวาคม.124-138.
- Cohen, J.M., &Up hoff, N.T. (1980).Participation’s place in rural development:
Seeking clarity through specificity, *World Development*, 8, 213-235.
- Fisher,M; King,J. and Tague,G. (2001). Development of Self-directed learning readiness scale
for nursing education.*Nurse Education Today*, 21:516-525.